

Sindikati nisu ni tražili da novac nečlanova ide sindikatima

Doprinos solidarnosti plaćat će samo radnici pokriveni kolektivnim ugovorom

Iz teksta Božice Babić pod naslovom "Sindikati traže od zaposlenih 1 posto plaće - 500 mil. kuna godišnje" točno je samo to da je riječ o uvođenju supstituta za ukinuti doprinos solidarnosti. Ostalo su neistine.

1. Zamjenu za doprinos solidarnosti ne zagovaraju dva sindikalna lidera već preko 40 sindikata u zemlji udruženih u 6 sindikalnih središnjica. Vilim Ribić nije najžešći zagovornik takvog rješenja, već osoba koja taj problem i inozemnu praksu vjerojatno bolje poznaje.
2. Budući da sindikati nisu tražili da novci nečlanova idu sindikatima, nije smisleno tvrditi da će od doprinosa solidarnosti koristi imati sindikalni čelnici. Izdvajanja nečlanova ići će na mjesto pod tripartitnim javnim nadzorom na opće dobro svih radnika u zemlji (za prekvalifikaciju, za pomoć nezaposlenim radnicima, u cjeloživotnom obrazovanju, za potpore zatvorenim mirovinskim društvima radnika itd.).
3. Sindikati traže da u odricanjima za kolektivno pregovaranje participiraju i članovi i nečlanovi jer i jedni i drugi uživaju plodove toga napora. Sada u obvezama sudjeluju samo članovi.
4. Sredstva neće plaćati milijun nečlanova, već samo oni koji su pokriveni kolektivnim ugovorom čije beneficije uživaju i dok je ugovor na snazi. Sindikati mogu i bez toga naravno, ali onda traže da pregovaraju samo za članove sindikata.
5. Institut doprinosa solidarnosti preuzeli smo iz poznatih "komunističkih" zemalja kao što su SAD i Švedska koje strogo priječe parazitizam u društvenom životu za razliku od brdovitog Balkana na kojemu čak i Ustavni sud smatra da je parazitizam normalna pojava.

Vilim Ribić, predsjednik Velikog vijeća Sindikata znanosti